pro deſiderio eternorum: cum ta
men hoc facit ꝓ lucro mundano
rum Sed cū venerit mors ⁊ percutit
illū ⁊ pfodit parietes dom⁹ ꝯſcie̅
tie que ſūt latera corporis de luto
peſſimo. Sed foris dealbati per ſi
mulacōem ſanctitatis ⁊ virtutis.
Vn̄ ait petrus ad ſymone̅ magū
⁊ dicit. Percutiet te dn̄s pies de
albatus. ⁊ tūc ſtatim tp̄e mortis
in die iudicij apparent abhoīatio
nes ⁊ mala opa ⁊ male cogitacō
nes que latebant ab intra Vnde
petrus rauenenſis doctor in quo
dam ſermone ait. Ypocriſis ē ſb
tile malum. ſecretum virus. tinea
ſanctitatis. Triſtantur coram ho
minibus pro terreno lucro. Jdeo
triſtabuntur coram deo. angelis
⁊ electis ꝓ eterno damno. Ergo q̄
ad thema Vos vero triſtabimini
ſed triſticia vr̄a vertetur in gaudi
um. Mulier cum parit triſticiam
habet.

Dn̄ica tercia p⁹ paſcha.

Sermo. xxxij.

Cum venerit: ille arguet
mundum. Jo. vi. Nota
ꝙ qui vult aliū arguere:
dʒ quatuor ꝯſiderare. Primo ꝙ il
le que vult arguē ſit arguendus
Vnde aug⁹. Si me arguis ⁊ non
ſum culpabilis: teipſum ledis.
Sed ꝙ qui vult arguere non ſit
redarguendus. Vnde ait boeti⁹.

Pudor ē doctori diſcipulum argu
ere quando culpa redarguit ipſū
Vnde ait poeta Turpe aliis culpa
cū tu fueris ſine culpa Tercio de
bet ꝯſiderare tempus. Nam qn̄do
aliquis vellet aliū arguere corā
omni populo ⁊ ipſum cōfundere
non eſſet bona redargutio. Jdeo
ait dominus. Si peccauerit frater
tuus in te: corripe eum inter te et
ipſū ſolum Si audierit te lucrat⁹
es eum. ſi te nō audierit ꝙ dimit
tat adhibe duos vel tres. ⁊ ſi ad
huc non audierit: ſit tibi quaſi
ethnicus ⁊ pagan⁹ Quarto debʒ
ꝯſiderare mores pſone: que̅ vult
arguē. Nā multi ſūt qn̄ arguunt
peiores efficiunt. Sic alexāder rex
multos occidit q̄ ipſū arguebāt
Tandē q̄dā phūs ipſū multū ſbti
lit̄ arguebat. vn̄ bonos mores ab
eo capiebat Jtē pʒ de nerone ipa
tore q̄ ſuū doctore̅ ſenecā occidit:
eo ꝙ ipſum de malicia ſua argue
bat. Sʒ xp̄s bn̄ poterat arguē. ⁊
bn̄ p̄t arguē in iudicio. ꝙ fuit ⁊
ē ſine redargucōe. Vn̄ ait petrus
Qui pctm̄ nō fecit: nec ē inuentus
dolus ⁊c̄ Jtē bn̄ p̄t arguē ꝙ pctōr
arguend⁹ ē in multis. Jteʒ ipē bn̄
ꝯſiderat tp̄s qn̄ dʒ arguē. Jpē mi
tis h pcit q̄s in die iudicij acriter
arguet. Jtē ipſe ſubtilit̄ arguit.
Nā aliq̄s p infirmitatē vt emēde
tur. aliquos per aduerſitatem vt
ipſū cognoſcant. aliquos p irā di
ſtricti iudicij ⁊ rigoris. Jdeo ait
dauid poſtꝙ̄ peccauit. Domine

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ne in furore tuo arguas me. Item
iob dicit. Quis m̄ hoc tribuat: vt
in inferno ꝓtegas me donec ꝑtrā
ſeat furor tuus. Et hec patent in
euangelio. Euangelium.

Dixit ihesus diſcipulis ſuis Va
do ad eū qui me miſit: ⁊ nemo ex
vobis interrogat me quo vadis.
Sed ꝙ hec locutus ſum vobis: tri
ſticia impleuit cor vr̄m. Sed ego
veritatē dico vobis. Expedit vobis
vt ego vadam. Si eñ non abie
ro: paclitus non veniet ad vos.
Si aūt abiero mittam vobis eum
Et cū venerit ille arguet mundū
de peccato. de iuſticia ⁊ de iudicio
De peccato quidē. ꝙ non credunt
in me. De iuſticia vero. ꝙ ad pa
trem vado ⁊ iā non videbitis me.
De iudicio aūt. ꝙ princeps h' dy
abolus iam iudicatus eſt. Adhuc
multa habeo vobis dicere: ſed nō
poteſtis portare mō ⁊ retinē. Cū
aūt venerit ille ſpūs veritatis do
cebit vos oēm veritatem. Nō eñ
loquitur a ſemetipſo: ſed quecunqꝫ
audiet a patre ⁊ me loquet̄. Et q̄
ventura ſūt annūciabit vobis ⁊
me clarificabit ⁊ manifeſtabit ꝙ
de me accipiet ⁊ annunciabit vo
bis. Ad thema. Cū venerit ille ar
guet mundū. Per mundū intelli
gitur homo. Nam ſicut mundus
maior cōſtitutus eſt de quatuor ele
mentis videlicet de terra. igne. ae
re ⁊ aqua Ita homo qui dr̄ minor
mundus. Nam caro q̄ eſt in hoīe:
⁊ oſſa ſūt de terra. ſanguis de aq̄.
⁊ anhelitus vel ſpiramē eſt de aere
Calor naturalis de igne. Ergo mū
dum arguet .i. hoīem: mundum
ſcilicet minorem. Arguet autem
hominem a quatuor que tangun
tur in hoc euāgelio Primo in deū
nō credentes vt ipſe dicit. ꝙ non
credūt in me ⁊c̄. Scđo peccatum
committentes. ꝙ de peccato ⁊c̄. Ter
cio iuſticiam non ſectantes. ꝙ de
iuſticia. Quarto iudicium non
timentes. Primo dico ꝙ deus ar
guet acriter in eum nō credentes
Vñ arguit duos diſcipulos in via
ambulantes. Lu. vlti. O ſtulti et
tardi corde ad credendū in hijs q̄
ſcripta ſunt. Fides autem eſt vita
anime. Nam videmꝰ ꝙ arbores in
hyeme moriuntur. in eſtate p ca
lorem ſolis reuiuiſcūt. Ita aīa q̄
uis viuit in corpore: tamen q̄ diu
eſt ſine fide: mortua ē ſicut arbor
in hyeme. Sꝫ quando fides venit
in corda hominum nō credētium:
incipiūt reuiuiſcere. vt dicit iaco
bꝰ Fides ſine operibus mortua ē
Igitur illa que credimus de xp̄o
fide teneamꝰ ⁊ ope impleamꝰ. Si
eñ credo ꝙ xp̄us fuit humilis: ⁊
ego ſum ſuperbus: quid ꝓdeſt m̄
ſua humilitas. Si ego credo ꝙ
xp̄s fuit pius ⁊ ego ſum auarus:
quid ꝓdeſt m̄ ſua pietas. Certe
nichil. Si ego credo ꝙ xp̄us fuit
miſericors ⁊ ego nulli miſereor. q̄d
mihi ꝓdeſt ſua miſericordia. Cer
te nihil. Si ego credo ꝙ xp̄s fuit
caſtꝰ ⁊ ego luxurioſus: q̄d michi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝓdeſt ſua caſtitas. Certe michil.
Si ego credo ꝙ xp̄s fuit māſuetꝰ
⁊ ego iracundꝰ: quid mihi ꝓdeſt
ſua manſuetudo. Certe michil. Et
ideo ait ap̄lus ad hebreos. Sine
fide bonorum operū: impoſſibile
ē placere deo. Ideo fides ē vita ani
me. Item fides ē lux anime Vnde
videmus quando aliquis ponerꝫ
q̄tuor pelues de quadruplici ma
teria. vnam de auro. aliam de ar
gento. terciam de ferro. quartam
de plumbo. In illud aūt qḋ ſimili
us ſoli ē ſol reſplendet. Moraliter
ꝑ plumbeam peluim nota cor ho
minis qḋ cito recedit. ⁊ ꝑ paucū
tpꝰ credit. ꝑ peluim ferream no
ta cor hominis induratum qḋ om
nino credere nō vult. ꝑ peluim ar
genteam nota cor hōis qḋ habet
fidem in verbis ⁊ nō in operibus.
Sed per peluim auream nota cor
hominis in fide vera cū auro dile
ctionis ornatum. ⁊ illud magis o
peratur gratia ſpiritus ſancti. q̄r
vnūqḋq; applaudit ſuo ſimili: di
cit ariſtotiles. Item fides ē mira
culorum operatiua Vnde legimꝰ
ꝙ beatus petrus cū alijs apoſto
lis fuit in naui ⁊ vidit dominū in
mari ambulantē ⁊ miſit ſe tota fi
de in mare. ⁊ ambulauit ſup̄ ma
re Sed tandem dubitauit ⁊ in ma
ri merſus ē vſq; ad os. ⁊ dominꝰ
manꝰ ſibi porrexit ⁊ extraxit eum
ſupra. Et ait petrus O dn̄e vis me
ſic perire in mare. Et tūc dominus
⁊ ipſū arguebat dicens. Modice

fidei q̄re dubitaſti. Ideo debemus
habere rectam fidē ne dn̄s veniēs
redarguat nos acriter ſic iudeos
incredulos Quibus ait math. Si
mihi nō vultis credere: credite ope
ribus que ego facio. Ex quo nō
credidiſtis operibꝰ nec mihi Ideo
in poteſtate dyaboli eſtis Secūdo
dico ꝙ xp̄s vult arguere peccatū
ɔmittētes in quo deū ſūt negātes
Vnde ait ap̄ls. Argue. obſecra.
increpa pctōrem in omni patien
tia ⁊ doctrina vt peccatū dimittat
Nā dominus redarguit caym val
de acriter eo ꝙ frēm ſuum occidit
⁊ ipſū maledixit in arguēdo. Itē
redarguit valde acriter in paradiſo
qn̄ dixit. Adam vbi es. Quanto ma
gis redarguet hoīeꝫ q̄ deū relinq̄t
⁊ deū ſuū creatorē negat. Et hoc
facit peccator ꝑ peccatum mortale
Sic legimꝰ de romanis ꝙ depigē
bant pctm̄ mortale ad imaginē
hoīs que erat valde horribilis diſ
poſita. circa quā ſtabāt quatuor
imagines. Vna imago ſupra ca
put. ⁊ erat hec imago dei Ad quā
ait. Deū meū negaui. Heu mihi ꝙ
natus ſum. Ad dexterā ſtetit ima
go pulcherrimi hominis Ad quā
ait. Dignitatē humane ɔditionis
nō cognoui: ve mī ꝙ natus ſū Ad
imaginē circa ſiniſtrā: ⁊ hec erat
imago dyaboli. Ad quam ait. O
magium dyabolo feci: heu michi
ꝙ natus ſum. Infra infernus ape
riens os ſuum ⁊ expectans ad de
uorandum ad modum draconis

Jta ad ꝓpoſitum quarte ſic depin
gebant romani. certe ad nraꝫ do
ctrinā. Nam cum peccator cuꝫ pec
catis mortalibus deū negauit: ſp
tremet. Nā nabugodonoſor deuꝫ
negauit ꝙ non eſſet deus. Et ideo
ipſum arguit deus ꝙ tanq̄ bos fe
num comedit Judas deum nega
uit quando ipſū vendidit: ideo ſe
ſuſpendit Ego deū meum negaui
ait ad imaginem ſup ipſum. Ad
imaginem dyaboli iuxta ſiniſtrā
Omagium dyabolo feci. Nā vide
mus ꝙ homo facit omagium ali
cuius domini ꝙ iuāt ſibi ꝙm om
nibus velit ſuus eſſe: a ſuuꝫ velle
pficere a ſub domino ſuo militare
Jta facit peccator quot pctā omi
ſit tot omagia fecit. Nam p pecca
tum ſuperbie dyabolo omagium
facit. Quis homo viuit in mūdo
tamē militat in dyaboli dominio
Jtem p peccatū luxurie facit oma
gium dyabolo. ꝙ ipſe princeps
tenebraꝝ habet ſup illos domini
um q̄ ambulant in tene bris. Jtē
aliqui per inuidiam. Quia ait ſa
piens. Jnuidia dyaboli mors in
trauit in orbem terrarū. Jdeo ima
go dyaboli a ſiniſtris. imago a de
xtris hominis pulchri. ꝙ omnis
dignitas que eſt ſine peccato ad
plenum non poteſt exprimi. Nā
ipſe ē dei ſedes. Et iō ait ad digni
tatē humanitatis non attendi vi
uere. Quarta imago infra. Quia
infernus exſpectat talem peccato
rem deum negātem ꝙuis mīa dei
exſpectat ouerſionē. ꝙ ait. Nolo
mortem peccatoris. Quꝫ autē infer
nus exſpectat: ait yſa. Jnfernus
dilatauit animā meam. Jdeo mul
tos redarguit p ꝓphetam. Niſi cō
uerſi fueritis nunc ſupplicando vi
brabit gladium ſuum etē. Ju can
ti. veni amica mea. Tercio xp̄us
arguet mūdū de iuſticia quā nō
timuerīt. Nam prelati quibus cō
miſſa eſt iuſticia correctionis ita
corrigant cum manſuetudine. vt
ait ſapiens Noli eſſe ſicut leo op
primens Nā leo ē aīal fortiſſimū
a audax vt dicit yſidorus. ad nl
lius pauebit ocurſum. tamen a
liquādo dimittit ſuam ferocitatē.
Jta iudex vel prelatus quibus cō
miſſa eſt iuſticia arguendi. Nā
malis a obſtinatis debꝫ eſſe ſicut
leo: non tamen contra pſonam:
ſed contra vicia. Vñ ſeneca. Pru
dens prelatus punit peccatum vt
nō peat hō. optima res peccata p
viam iuſticie exſtirpare. Et tamē
debet ſemper in compatiendo ha
bere. Vnde legimus figuram iu
dicū decimoquarto. ꝙ ſampſon
fortiſſimus tranſiuit p vineam:
a occurrebat ei leo volens ipſum
occidere: ſed ipē reſiſtebat a vicit
leonem: a occidit eum. Poſtea re
greſſus inuenit mel in ore leonis
a comedit a vicit inimicos ſuos:
a de melle dedit ſocijs a ait in eni
gmate. de comedēte exiuit cibus.
de forti egreſſa eſt dulcedo.
Jta ſpiritualiter ſubditus volens

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſe erigere contra deum. cōtra pre
cepta dei. cōtra prelatū. debet pre
latus ei reſiſtere ⁊ vincere. ſic ſap
ſon vicit leonem ⁊ ipſum corrige
re per viam iuſticie. ⁊ ſic de alijs
in exemplum. Et cum ſampſon ī
uenit mel in ore leonis ⁊ comedit.
Ita debet ſubditus ſe humiliare
contra ſuum ſuperiorem: vt inue
niat mel ⁊ dulcedinē correctionis
Vnde ait gregorius. Correctio ſu
perna licet in ſe ſit bona ad ſanā
das animas per viam iuſticie ne
deus arguat p vindictam: tamen
ſemp debet dulcorari p miſericor
diam. vnde in pſalmo. Miſericor
diam ⁊ iuſticiam cantabo tibi do
mine. ¶ Quarto arguet dn̄s deus
hominem de iudicio qd nō timuit
Vn̄ ait in pſalmo. Arguam te ⁊
ſtatuam ↄtra faciem tuā in extre
mo iudicio. In quolibet iudicio
tpali: quatuor vel quinq; debent
eſſe pſone. Prima perſona debet
eſſe iudex. ſecunda eſt actor ⁊ allegger.
tercia ē reus. quarta ſunt te
ſtes. quinta eſt tortor. Ita vult fa
cere dominus in iudicio. Nam ipē
xpiſtus vult eſſe iudex ſicut ipſe
ait in euāgelio Johānis. Pater
non iudicat quemq̄: ſed dedit iu
dicium in manꝰ filij. Teſtes ſunt
angeli. ſicut dicit iheronimus: q
angeli ſūt preſentes vt ſint teſtes
actuum noſtrorum. Actores ſunt
propria peccata que peccator cōmi
ſit: ⁊ p penitentiam non deleuit.
Sicut dicit bernardus. Pctōr cū
mortuus ſecum portat ſua peccata.
Et dicunt pctā. Opera tua ſumus
non te derelinquimus: ſed ad iudi
cium tecum pgemus Reus ē ipſe
pctōr ad quem poteſt fugere in il
la extrema neceſſitate. Nā dicit il
lud regum quarto. Ipſi montes
nolunt recipere fugam noſtram
Tortores ſunt demones Vnde ait
dominus in euāgelio math. Tra
didit eū tortoribus quouſq; red
deret vniuerſum debitum. Huius le
gimus figuram in libro numero
rum viceſimoquinto. Dixit domi
nus ad moyſē. Elige tibi duodecī
viros armatos ⁊ vlciſce te contra
inſidiātes: qui videbāt multa ſig
na ⁊ tamen me timere nolunt. Et
moyſes elegit. xij. viros pfectos
in armis qui tranſibāt ante popu
lum ad pugnādum ⁊ occidit om
nes reges eorū: ⁊ multi ceciderunt
qui deū timere noluerūt. Ita mo
raliter: pater dicit ad filium ſuū
⁊ ad iheſum. elige tibi duodecī vi
ros pfectos ⁊ duodecim aplos vt
ſtent tecum in iudicio vt patet in
ps. Gladij ancipites in manibꝰ
eorum ad faciendam vindictam
in nationibus: qui iudicium nō
timuerunt. ⁊ tunc occidit inſidi
antes ⁊ peccatores ⁊ reges eorum
per damnationem. Vnde dicitur
math. Ite maledcī in ignē eternū
Ergo ad thema Cū venerit ille ar
guet hominē de infidelitate q cre
dere noluerīt. De peccato q non do
luerūt. De iuſticia q nō timuerīt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de extremo iudicio q̄d nō timu
erunt ac̄.

Dn̄ica quarta. voce iocūditatis.
Sermo. xxxiij.

Exiui a patre ꝛ veni in mū
dum. Joh̄is. vi. Nota ꝙ
tria ſunt que hoiem ꝛ ſpe
cialiter pꝛincipes faciunt ꝑ̄oſos
Pꝛimū ē magna pietas. Exēplū
de rege alexādro magno. de quo
dicitur in libro machabeoꝝ. Qui
erat largus ꝛ piꝰ ꝛ diuiſit ꝛ dedit
alijs qui eū petebant. Secundū ē
magna nobilitas. Exemplū de il
lo quē miſit ioab vt abſolō filiū
regis occideret. Reſpondit. Si ap
penderes mille argēteos in manu
mea non mitterem manū in filiū
regis ꝓpter nobilitatē. Ecc̄i. Beata
ē terra cuius rex nobilis ē. Terci
um eſt ſapiā. Vnde legimus. Re.
iij. ꝙ vniuerſa terra deſiderauit vi
dere faciem regis vt audiret ſapi
entiā eius. Hec tria fuerūt in ihe
ſu xp̄o domino nr̄o. Fuit ſapiens
Vnde ap̄ſtus. Jn eo ſunt recōditi
oēs theſauri ſapie. Fuit nobilis.
ꝗ de corde paterno exiuit in vteꝝ
v̄ginis. Jdeo filiꝰ altiſſimi vocabi
tur. ait angelus ad mariā. Fuit
pius. ꝗ grām diſtribuit oībus
penitentibꝰ. de pietate. de ſapia. ꝛ
de nobilitate ciꝰ cōmendat̄ in hoc
euangelio. Euangelium.

Dixit ih̄s diſcipulis ſuis Amen
amē dico vobis. ꝛc. Si quid pe
tieritis pr̄em in noīe meo dabit
vobis. Vſqꝫ modo nō petiſtis quicq̄
in noīe meo. petite ꝛ accipietis vi
delicet vt gaudiū vr̄m plenum ſit
Hec in puerbijs ꝛ obſcuris v̄bis
locutus ſum vobis. venit hora cū
iam nō in puerbijs loquar vob̄:
ſed palam de pr̄e meo annūciabo
vobis. Jllo die in noīe meo pete
tis ꝛ nō dico vobis ꝗ ego rogabo
pr̄em meū pro vobis. Jpſe eīm pr̄
amat vos ꝗ vos me amaſtis ꝛ cre
didiſtis ꝗ a deo exiui. Exiui a pr̄e
ꝛ veni in mundū. iterū relinquo
mundū ꝛ vado ad pr̄em. Dicūt ei
diſcipuli. Ecce nūc palam loq̄ris
ꝛ puerbiū nullum dicis. Nunc ſci
mus ꝗ ſcis omīa ꝛ non eſt opus
vt q̄s te interroget. Jn hoc crediꝰ
ꝗ a deo exiſti. ꝛ ſic patet ſua pie
tas. Jbi petite ꝛ accipietis. ſua ſa
pīa in hoc ꝙ dicit̄. Nunc ſcimus:
ꝗ oīa ſcis. Sua nobilitas ibi. Exi
ui a patre ꝛ veni in mūdū. Nota ꝙ
xp̄s exiuit a pr̄e q̄tuoꝛ modis ꝓpt̄
quatuoꝛ cās. Pꝛimo aliter exiuit
a pr̄e; nō pedū greſſu ſꝫ ſic ros de
celo in herbam ad dulcorandū.
Exiuit a pr̄e ſic riuulus de fōte ad
terrā humectandā. Exiuit a pr̄e
tanq̄ verbū ab oꝛe hoīb9 predicā
dū. Exiuit a pr̄e ſicut ſplendoꝛ a
ſole ad terrā illuīandam. Pꝛimo
xp̄us exiuit a pr̄e ſicut ros de celo
in herbā ad dulcorandū. Vnde p
pheta pſa. diu ante exitū eius cla
mauit deſiderādo. Rorate celi deſu
p. Ros enī h3 q̄tuoꝛ ꝓprietates bōs

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf